

Pedagogisk stevna fyri handarbeids- lærarar verður í Norðurlandahúsinum

Í dagunum 26. og 27. oktober verður ein stevna hildin í Norðurlandahúsinum fyri handarbeidslærarum í fólkaskúlanum. Í hesum sambandi verður eisini framsýning av næmingarbeiðum. Evnini eru: føroyskir barnasangir í myndum og handarbeði úr føroyskum tilfari.

Um nýggju fólkaskúlskipanina stendur, at uppgáva fólkaskúlans er við støði í heimligari mentan og í samarbeiði við heimini at geva næmingunum møguleika at ognar sær kunnleika, fimi, arbeids-hættir og málbering, sum virka við í fjølbroyttu menningini hjá teimum einstøku næmingunum, soleiðis at teir kunnu ger-

ast gagnlig og sjálvstøðug menniskju í heimi og samfelag.

Ein partur av heimligu mentan okkara er handarbeði, virkað úr tí tilfari, sum er at finna her hjá okkum, og tað er ullin.

Nógv er kardað, spunnid, bundid og vovid gjøgnum árin, so her hava vit ein stóran arv at geva viðari.

Tá undirvísingin í handarbeði eisini fevnir um fleiri aðrar greinir sum seyming, hekling, áseyming og iseyming o.a., er tað krevjandi fyri læraran, sum skal undirvísar.

Føroya Handarbeidslærarafelag, sum er stovnað 28. okt. 1978, hevur roynt at fingið í lag skeið fyri handarbeidslærarar av ymsum slag, og nú fara

vit so at hava hesa stevnu í Norðurlandahúsinum, sum vit gleða okkum til.

Jytte Fromberg Henriksen, konsulentur í handarbeði í Danmark skal hava 3 fyrilestrar, og byrjað verður friggjakvöldið kl. 19 við: Fráfarandi royndirnar í handarbeði í fólkaskúlanum leygardagin 27. okt. kl. 9

Brúkarakunning og leygardagin 27. okt. kl. 13.30 Støðan hjá lærugreinini í fólkaskúlanum.

Annars verður undirvist í: Karðing og spinning v/Nicolinu Jensen. Einfald veving v/Súsan í Jákupsstovu. Føroysk bond v/Karitu Vinther.

Lærarinnur, sum ætla at luttaka við framsýning

av næmingarbeiði, og enn ikki hava sagt frá, eiga at siga frá so skjótt sum møgult á tlf. 15811 ella 55137. Ætlanin er eisini, at framsýningin skal vera opin fyri øllum teimum, sum hava áhuga fyri handarbeði í skúlanum í dag.

sjónum og slóðbrótara-virki P. M. Dams, er Norðurlandahúsið ein verður minnisvarði um, og samstundis besta dømi um vidd, breidd og frælsis-anda í heimastýrslógini.

Klandur og stríð

Í longri tíð hevur fjúrtandi válkad sær almikið í eini innanhýsis ósemju í javnaðarflokkinum. Slíkar eru valla ókendar í nekrum politiskum flokki.

Ikki minst her átti tjóðveldisflokkurin at dugað sær at tagt, tá tá um klandursflokkar ræður, tá fer tjóðveldisflokkurin at sláa øll met í vestrarheimi.

Vit minnað øll vápnabráðið, tá tjóðveldismaður fór í holmgongu móti tjóðveldismanni, prestur reið í orrustu mót presti o. s. fr. og endaði hesin vápnaleikur við at tjóðveldismenn og kvinnur fóru til ein sambandsmann av Strondum, sum er danskur dómar í Føroyum, at ákæra hvønn annan. Og ferdi hetta til, at meir enn ein av floksins bestu monnum noyddust ta tungu leið í fangahús.

Hetta er kanska søga, vil onkur siga í dag. Men so seint sum á hesum sumri, er hin orrustuhugaði presturin (ið annars vann holmgonguna) rýmdur úr tjóðveldisflokkinum við øllum sinum liði.

So álvaratos, tjóðveldismenn, tosið tit ógvuliga spakuliga um ósemju í øðrum flokkum.

NATO-sjónleikurin

Tjóðveldisflokkurin hevur í skrift og talu altíð verið mesti andstøðingur av fremmandum hervaldi her á landi, ja teir hava mest sum havt patent uppá hetta. Men kanna vit søguna nærri, er lætt at fáa eyga á, at sera langt hevur verið millum orð og gerðir.

Í «Sjálvstýrislandsstýrinum» átti tjóðveldisflokkurin so mætar garpar sum Erlend Patursson og Karstin Hoydal, og tá væntaðu vit so sanniliga, at okkurt fór at henda — og tað hendi eisini. Men tað sum hendi var at hervaldið í hesi tíð økti sitt virksmei her á landi, meir enn nakrantíð áður ella seinri.

NATO-støðin, sum hóast alt hevði hildið til uppi í fjøllunum, flutti um hetta mundi skrivstovu sína oman í Havnar bý. Og við Hoyvikstjørn varð reist stór nýggj marinstøð og hermannaalega.

Tá fall ikki orð um at sýta hervaldinum byggi-loyvi, hóast tjóðveldisflokkurin átti tveir mans í býráðnum og tveir í landsstýrinum.

Hetta var so alt teir fingur av skafti, meðan floksins frægastu menn høvdu hini bestu kort á hondini.

Málsvikið var tín størsta synd

Miðskeiðis í 70-árunum tók ein kreppa seg upp á studentaskúlanum í Hoydelum. Hetta komst av, at nokur ungfolk kravdu at sleppa at tosa

føroyskt til próvtøkuna — skuldi verið so náttúrligt í einum føroyskum skúla. Men úrslitið varð, at 2 ungfolk ikki fingur prógv.

Hetta var gloypibiti hjá tjóðveldismonnum, sum enn vóru í andstöðu. Fjúrteni var á tremur av gomlum frasum um eyðræning, trælkan og málkúgan, og hitt «ópolitiska» Tíðindablaðið, við Finnoga Isaksen sum blaðstjóra, stóð ikki aftanfyri. Hin tendensiosa útvarpsmikrofonin var á staðnum, so alt Føroya fólk kundi hoyra tey tosa føroyskt — fyrstu og einastu ferð hitt almenna útvarpið hevur útvarpað eina próvtøku.

Úr mentunarheiminum vóru allir teir navnframastu menn hálaðir fram at mótmæla, og hin «føroyska reiddin» rumblaði óført á Christiansborg.

Val stóð fyri durum, tjóðveldismenn stóðu meira avegndir enn nakrantíð áður — høvdu litið annað at bjóða veljarunum enn beran rustaðan húk at bita á. So henda «málkúgan» kom sera væl við, var nógmið at fara til val uppá. Og ikki kann sigast annað enn, at væl skerst, so væl, at aðrenn árið var at enda, sótu teir í landsstýrinum við sjálvum Finnoga Isaksen sum skúlamálaráðharra.

Svikidi

Árið eftir var sum vant aftur próvtøka í Hoydelum, og tá hendi tað púra náttúrliga, at ein bólkur

av studentum tóku eitt stig longur, og kravdu eisini at skriva føroyskt til próvtøkuna.

Her skuldi gøtan verið greið, tí nú sótu sjálvir øsararnir frá árinum fyri — tjóðveldismenn, og umsótu skúlamál í Tinganesi. Og so er tað at svikið hendi. Frá skúlamálaráðharranum í Tinganesi ljóða nú hesi harraboð: Skrivið danskt, skriva tit ikki danskt, tá vera tit at víðurkenna, at uppgávur tykkara ikki vera dømdar beinleiðis, men út frá eini danskari umseting. Hesar treytir vildu mong teirra ikki ganga undir, og førði hetta við sær, at 12 ungfolk, fyri móðurmálsins sakir, stóðu uttan veruligt prógv. Men tað sum løgnari var, tey stóðu einsamøll — eingin bakkaði tey upp. Øsararnir frá árinum fyri vóru nú hornvri, sum dagg fyri sól. Tíðindablaðið var steðgað. Fjúrteni fór skundsliga í summarfri (hvat skuldi hann annað gera). Hin aður so ágrýtna útvarpsmikrofonin lá nú yvri í Íslandi og sendi okkum ferðafrásagnir — alt fyri at avleiða fólkahugan frá tí, sum fram fór í Hoydelum.

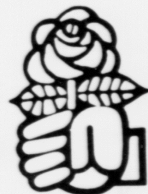
Mentunarpávarnir lótu ikki við seg koma. Og hvar var nú hin «føroyska reiddin» á danatingi ?? Heim til landa hoyrdist hon so í hvussu er ikki.

Javnaðarmaður ið minnist

Tíðin, ið kemur. Um tit veruliga meina nakað við skrivning tykk-

ara, um at borgarliga samgongan ikki má fáa høvi at halda fram, tá var tað fávitskut av tykkum at leggja upp til eitt kjak, sum bert kann leggja

sjógv okkara millum og tykkum. — Kanska er okkurt í smettusøgnum um, at tit fegnir vilja saman aftur við fólkaflokkinum — fæl gagnist —.

Limafundur

Fundur um lógtingsvalið verður í Róðrarneystinum friggjakvöldið 12. oktober kl. 20.00.

Norðstremoyar
Javnaðarfelag

Eykaaðalfundur

verður á býarbókasavninum 27.10.84 kl. 15.00.

Fundarskrá:

Framtíðarspurningar
Val av nevnd
Val av arbeidsbólki
ymiskt

Havnar Jazzfelag

Heldur tú ikki sosialin?